

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

TILSKIPUN RÁÐSINS 93/83/EBE

2022/EES/8/01

frá 27. september 1993

um samræmingu á tilteknum reglum varðandi höfundarrétt og réttindi tengd höfundarrétti vegna útsendingar um gervihnött og endurvarps um kapal (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

tilskipanir um samræmingu ákvæða sem mælt er fyrir um í lögum eða stjórnslufyrirmælum varðandi það að hefja og stunda sjálfstæða atvinnustarfsemi.

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum 2. mgr. 57. gr. og 66. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar (1),

í samvinnu við Evrópuþingið (2),

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar (3),

1) Markmið bandalagsins sem mælt er fyrir um í sáttmálunum eru meðal annars að leggja grunn að nánari einingu meðal þjóða Evrópu, stuðla að nánari samskiptum ríkja þeirra er bandalagið myndar og tryggja efnahagslegar og félagslegar framfarir í löndum bandalagsins með því að taka höndum saman um að ryðja úr vegi þeim tálum sem aðskilja lönd Evrópu.

2) Í þessu skyni kveður sáttmálinn á um stofnun sameiginlegs markaðar og svæðis án innri landamæra. Helstu ráðstafanir til að ná þessum markmiðum eru að afnema hindranir á frjálsri þjónustustarfsemi og koma á kerfi sem tryggir að samkeppni á hinum sameiginlega markaði raskist ekki. Í þessu skyni getur ráðið samþykkt

3) Útsendingar á milli landa bandalagsins, einkum um gervihnött og kapalkerfi, er ein mikilvægasta leiðin til að ná markmiðum bandalagsins, sem eru bæði af stjórnmálalegum, efnahagslegum, félagslegum, menningarlegum og lagalegum toga.

4) Ráðið hefur nú þegar samþykkt tilskipun 89/552/EBE frá 3. október 1989, um samræmingu tiltekinna ákvæða í lögum og stjórnslufyrirmælum í aðildarríkjunum um sjónvarpsrekstur (4), þar sem kveðið er á um aukna dreifingu og framleiðslu á evrópsku dagskrárefni fyrir sjónvarp, auglýsingar og kostun, vernd barna og ungmenna og rétt til andsvara.

5) Mismunandi reglur um höfundarrétt í löndum bandalagsins og ákveðin lagaleg óvissa tefur þó enn þetta ætlunarverk að því er varðar útsendingar um gervihnött milli landa og endurvarp dagskrárefnis um kapalkerfi frá öðrum aðildarríkjum. Af þeim sökum er sú hætta fyrir hendi að verk réttihafa séu nýtt án endurgjalds eða að handhafar einkaréttar í aðildarríkjunum standi í vegi fyrir nýtingu þess réttar. Umfram allt er skortur á réttaröryggi bein hindrun á frjálsri dreifingu dagskrárefnis innan bandalagsins.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjttíð. ESB L 248, 6.10.1993, bls. 15. Henni var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/1994 frá 21. mars 1994 um breytingu á bókun 47 og tilteknum viðaukum við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 17, 28.6.1994, bls. 1.

(1) Stjttíð. EB nr. C 255, 1.10.1991, bls. 3 og Stjttíð. EB nr. C 25, 28.1.1993, bls. 43.

(2) Stjttíð. EB nr. C 305, 23.11.1992, bls. 129 og Stjttíð. EB nr. C 255, 20.9.1993.

(3) Stjttíð. EB nr. C 98, 21.4.1992, bls. 44.

(4) Stjttíð. EB L 298, 17.10.1989, bls. 23.

- 6) Að því er höfundarrétt varðar er um þessar mundir gerður greinarmunur á beinum útsendingum til almennings um gervihnött og útsendingum til almennings með gervihnattafjarskiptum. Þar eð einstaklingsmóttaka á sendingum af báðum þessum tegundum er nú möguleg og á viðráðanlegu verði er ekki lengur grundvöllur fyrir mismunandi lagameðferð.
- 7) Annað sem hamlar frjálsri útsendingu dagskrárefnis er skortur á réttaröryggi varðandi það hvort útsendingar um gervihnött hafa eingöngu áhrif á réttindi í landinu sem sent er frá eða hvort þær hafa samtímis áhrif á réttindi í öllum viðtökulöndum. Þar eð útsendingar um fjarskiptahnötti og beinar útsendingar um gervihnötti hljóta svipaða meðferð að því sem lýtur að höfundarrétti hefur þessi skortur á réttaröryggi nú áhrif á næstum allt dagskrárefni sem er sent út í bandalaginu um gervihnött.
- 8) Réttaröryggi, sem er forsenda frjálsra útsendinga innan bandalagsins, er ekki fyrir hendi þegar dagskrárefni, sem sent er á milli landa, er sent og því endurvarpað um kapalkerfi.
- 9) Framfarir sem hafa orðið hvað varðar öflun réttinda á grundvelli leyfis sem samið hefur verið um eru mikilvægt framlag við mótun evrópsks hljóð- og myndmiðlunarsvæðis sem stefnt er að. Því ber að tryggja að framhald verði á gerð slíkra samninga og stuðla að góðri framkvæmd þeirra hvenær sem kostur gefst.
- 10) Nú sem stendur geta dreifendur efnis um kapalkerfi ekki gengið að því vísu að þeir hafi í raun aflað allra þeirra réttinda varðandi dagskrárefnið sem falla undir slíkan samning.
- 11) Loks eru ekki allir hlutaðeigandi aðilar í hinum ýmsu aðildarríkjum bundnir á sama hátt af skyldum sem gera þeim ekki kleift að neita án gildrar ástæðu að semja um öflun nauðsynlegra réttinda, vegna dreifingar efnis um kapal, eða að láta slíkar samningaviðræður mistakast.
- 12) Af þessum sökum er þörf á að stækka hinn lagalega ramma, sem er grundvöllur fyrir því sameiginlega hljóð- og myndmiðlunarsvæði sem mælt er fyrir um í tilskipun 89/552/EBE, með tilvísun til höfundarréttar.
- 13) Því ber að uppræta þann mismun sem er fyrir hendi í aðildarríkjunum á meðhöndlun á útsendingu dagskrárefnis um fjarskiptahnött, svo aðgangur almennings að verkum og öðru vernduðu efni verði það sem mestu máli skiptir alls staðar í bandalaginu. Þetta mun einnig tryggja jafna meðferð aðila sem bjóða útsendingar milli landa, án tillits til þess hvort þeir nota beinar sendingar um gervihnött eða fjarskiptahnött.
- 14) Bæta skal úr skorti á réttaröryggi að því er varðar réttindi sem þarf að afla, sem hamlar útsendingum milli landa um gervihnött, með því að skilgreina á vettvangi bandalagsins hvað felst í því að almenningur hafi aðgang að gervihnattaútsendingum. Í skilgreiningunni skal einnig tilgreina frá hvaða stað sent er út. Slík skilgreining er nauðsynleg til að koma í veg fyrir að löggjöf margra landa taki til einnar og sömu útsendingar. Útsending til almennings um gervihnött er eingöngu fyrir hendi í þeim tilvikum og því aðildarríki þar sem dagskrármerki eru send undir stjórn og á ábyrgð útvarps- eða sjónvarpsstöðvar í órofinni keðju upp í gervitungl og niður á jörðu. Ekki ber að líta svo á að eðlilegar tækniáðgerðir í sambandi við dagskrármerkin séu truflanir á útsendingarkeðjunni.
- 15) Öflun einkaréttar á útsendingum með samningi skal samrýmast löggjöf um höfundarrétt og réttindi tengdum höfundarrétti í því aðildarríki þar sem útsending til almennings um gervihnött á sér stað.
- 16) Meginreglan um samningsfrelsi sem tilskipun þessi byggist á gerir það að verkum að áfram verður unnt að takmarka nýtingu þessara réttinda, einkum að því er varðar tiltekna útsendingartækni eða útgáfur á tilteknum tungumálum.
- 17) Þegar samið er um greiðslu fyrir áunnin réttindi skulu hlutaðeigandi aðilar taka tillit til allra þátta við útsendingu, svo sem raunverulegra og hugsanlegra áhorfenda eða hlustenda og tungumálaútgáfu.
- 18) Beiting meginreglunnar um upprunaland sem felst í þessari tilskipun kann að vera vandkvæðum bundin gagnvart samningum sem eru til fyrir. Í þessari tilskipun skal kveða á um fimm ára aðlögunartímabil vegna slíkra samninga, sé það nauðsynlegt í ljósi þessarar tilskipunar. Fyrirnefnd meginregla um upprunaland skal því ekki gilda um samninga sem renna út fyrir 1. janúar árið 2000. Hafi hlutaðeigandi aðilar ennþá hagsmuna að

- gæta á þeim degi skulu þeir eiga rétt á því að semja aftur um skilyrði samningsins.
- 19) Fyrirliggjandi alþjóðasamninga um sameiginlega framleiðslu skal túlka í ljósi þess efnahagslega markmiðs og umfangs sem aðilarnir hafa í huga við undirskrift. Áður hafa slíkir alþjóðasamningar sjaldnast fjallað beint og sérstaklega um útsendingu til almennings um gervihnött í skilningi þessarar tilskipunar sem sérstakt miðlunarform. Hugmyndin að baki margra fyrirliggjandi alþjóðasamninga um sameiginlega framleiðslu er sú að meðframleiðendur beiti réttinum til sameiginlegu framleiðslunnar hver fyrir sig og sem einstaklingar með því að skipta nýtingarréttinum á milli sín eftir landsvæðum. Þegar útsending til almennings um gervihnött sem einn meðframleiðandi leyfir hefur áhrif á nýtingarrétt annars meðframleiðanda er slíkur fyrirliggjandi samningur yfirleitt túlkaður þannig að nauðsynlegt sé að síðarnefndi meðframleiðandinn samþykki leyfi fyrrnefnda meðframleiðandans til útsendingar til almennings um gervihnött. Þegar tungumálaútgáfa eða -útgáfur útsendingar til almennings, þar með talin innsetning tals eða texta, eru á máli eða málum sem eru útbreidd eða skiljast víða á svæðinu sem síðarnefnda meðframleiðandanum hefur verið úthlutað samkvæmt samningnum hefur það áhrif á einkarétt síðarnefnda framleiðandans að því er tungumál varðar. Hugtakið einkarétt ber að skilja í víðara samhengi ef útsending til almennings um gervihnött varðar verk sem er eingöngu myndir án tals eða texta. Þörf er á gagnsærrri reglu í þeim tilvikum sem alþjóðasamningur um sameiginlega framleiðslu kveður ekki sérstaklega á um skiptingu réttinda í sambandi við útsendingu til almennings um gervihnött í skilningi þessarar tilskipunar.
- 20) Við ákveðin skilyrði er litið þannig á að útsending til almennings um gervihnött frá löndum utan bandalagsins eigi sér stað frá aðildarríki bandalagsins.
- 21) Nauðsyn ber til að tryggja að höfundar, listflytjendur, framleiðendur hljóðritana og útvarps- og sjónvarpsstöðvar njóti verndar í öllum aðildarríkjum og að slík vernd sé ekki háð löggiltu nýtjaleyfi. Þetta er eina leiðin til að koma í veg fyrir að mismunur á vernd raski samkeppni á hinum sameiginlega markaði.
- 22) Líkur eru á að tilkoma nýrrar tækni hafi bæði áhrif á gæði og magn hvað varðar nýtingu verka og annars efnis.
- 23) Í ljósi þessarar þróunar ber að endurskoða reglulega þá vernd sem á grundvelli þessarar tilskipunar er veitt öllum rétt höfum á þeim sviðum sem tilskipunin tekur til.
- 24) Samhæfing löggjafar sem fjallað er um í þessari tilskipun hefur í för með sér samhæfingu ákvæða sem tryggja höfundum, listflytjendum, framleiðendum hljóðritana og útvarps- og sjónvarpsstöðvum vernd á háu stigi. Þessi samhæfing á að koma í veg fyrir að útvarps- og sjónvarpsstöðvar geti notfært sér mismun á vernd réttthafa með því að flytja starfsemi sína til tjóns fyrir hljóð- og myndmiðlunarframleiðslu.
- 25) Vernd réttinda tengdum höfundarrétti skal samhæfa þeirri vernd sem fjallað er um í tilskipun ráðsins 92/100/EBE frá 19. nóvember 1992, um leigu- og útlánsrétt og önnur réttindi tengd höfundarrétti á sviði hugverkarréttar⁽¹⁾ að því er varðar útsendingu til almennings um gervihnött. Þetta mun einkum tryggja listflytjendum og framleiðendum hljóðritana sanngjarna þóknun fyrir flutning eða hljóðritanir vegna útsendinga til almennings um gervihnött.
- 26) Ákvæði 4. gr. koma ekki í veg fyrir að aðildarríkin færi út ákvæði 5. mgr. 2. gr. tilskipunar 92/100/EBE þannig að það nái til einkaréttar sem fjallað er um í 4. gr. Enn fremur skulu ákvæði 4. gr. ekki standa í vegi fyrir því að aðildarríkin geti kveðið á um möguleika til að andmæla því að með samningi hafi listflytjandi afsalað sér sjálfkrafa réttinum til að ráða nýtingu eins og kveðið er á um í þeirri grein, ef það stangast ekki á við ákvæði Alþjóðasamningsins um vernd listflytjenda, hljóðplötuframleiðenda og útvarps- og sjónvarpsstöðva.
- 27) Endurvarp dagskrárefnis um kapal frá öðrum aðildarríkjum er háð höfundarrétti og, eftir atvikum, réttindum tengdum höfundarrétti. Þess vegna ber dreifanda efnis um kapal að afla sér leyfis hjá öllum rétt höfum varðandi hvern hluta endurvarpaðrar dagskrár. Samkvæmt þessari tilskipun skal semja um leyfi nema kveðið sé á um tímabundna undanþágu að því er varðar löggilt nýtjaleyfi sem er til fyrir.

(¹) Stjttð. EB nr. L 346, 27.11.1992, bls. 61.

- 28) Til að tryggja að utanaðkomandi aðilar sem eru réttthafar einstakra dagskrárhluða komi ekki í veg fyrir góða framkvæmd umsamins fyrirkomulags skal kveða á um, eftir því sem þörf er á við tiltekin skilyrði endurvarps um kapal, að réttthafar skuli einungis sameiginlega og í gegnum innheimtusamtök neyta réttar síns til að krefjast leyfis. Réttur til að veita leyfi helst þó óskertur sem slíkur, einungis eru settar vissar reglur um beitingu þessa réttar, og þess vegna er eftir sem áður unnt að framselja rétt til að leyfa endurvarp um kapal. Ákvæði þessarar tilskipunar hafa ekki áhrif á beitingu siðferðislegra réttinda.
- 29) Undanþágan sem kveðið er á um í 10. gr. skal ekki hafa áhrif á rétt sem handhafi réttinda hefur til að framselja innheimtusamtökum réttindi sín og tryggja sér með því beinan hlut í þeirri þóknun sem dreifandi efnis um kapal greiðir fyrir endurvarp um kapal.
- 30) Samningsgerð vegna fyrirkomulags varðandi leyfi til endurvarps um kapal skal styrkja með viðbótar-ráðstöfunum. Aðila sem vill eiga hlutdeild í almennum samningi skal skylt að leggja fram tillögur að sameiginlegum samningi. Að auki eiga aðilar alltaf rétt á að leita til óhlutdrægra sáttasemjara, sem gegna því hlutverki að taka þátt í samningaviðræðum og geta lagt fram tillögur. Slíkar tillögur og hugsanleg andmæli gegn þeim ber að tilkynna hlutaðeigandi aðilum í samræmi við gildandi reglur um tilkynningu lagaskjala, einkum þær sem eru í alþjóðasamningum. Að lokum skal sjá til þess að ekki verði tafið fyrir samningaviðræðum án gildrar ástæðu eða án gildrar ástæðu komið í veg fyrir að einstakir réttthafar geti tekið þátt í samningaviðræðum. Engin af þessum ráðstöfunum um eflingu réttinda skal leiða til þess að dregið verði í efa að réttur til endurvarps um kapal grundvallist á samningi.
- 31) Á aðlögunartímabili skal leyfa aðildarríkjum að halda stofnunum sem á yferráðasvæði þeirra fara með lögsögu í málum þar sem rétti til endurvarps dagskrárefnis til almennings um kapal hefur verið hafnað án gildrar ástæðu eða útvarps- eða sjónvarpsstöð hefur boðið með ósamngjörnum skilmálum. Tryggja ber rétt hlutaðeigandi aðila til að fá áheyrn hjá stofnuninni og að tilvist hennar komi ekki í veg fyrir eðlilegan aðgang hlutaðeigandi aðila að dómstólum.
- 32) Ekki er nauðsyn á reglum í bandalaginu um öll tilvik sem, ef til vill með vissum undantekningum sem ekki skipta máli frá viðskiptalegu sjónarmiði, hafa einungis áhrif innan landamæra eins aðildarríkis.
- 33) Mæla skal fyrir um nauðsynlegar lágmarksreglur til að koma á og tryggja frjálsar og ótruflaðar útsendingar milli landa um gervihnött og samtímis óbreytt endurvarp dagskrárefnis um kapal frá öðrum aðildarríkjum, einkum á grundvelli samnings.
- 34) Tilskipun þessi skal ekki hafa frekari áhrif á sam-hæfingu á sviði höfundarréttar og réttinda tengdum höfundarrétti og sameiginlega gæslu slíkra réttinda. Möguleiki aðildarríkja til að setja reglur um starfsemi innheimtusamtaka skal ekki hafa áhrif á frelsi til samningaviðræðna um réttindi sem kveðið er á um í þessari tilskipun, svo framarlega sem slíkar samninga-viðræður eiga sér stað á grundvelli almennra eða sérstakra innlendra reglna að því er varðar samkeppni-slög eða það að koma í veg fyrir misnotkun einokunar-stöðu.
- 35) Þess vegna skal það koma í hlut aðildarríkjanna að styrkja almenn ákvæði, sem eru nauðsynleg vegna þeirra markmiða sem eru sett með þessari tilskipun, með ráðstöfunum á sviði réttargæslu eða stjórnslu í lögum sínum, svo framarlega sem þær stangast ekki á við markmið þessarar tilskipunar og samrýmast lögum bandalagsins.
- 36) Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á beitingu samkeppnis-reglna 85. og 86. gr. Sáttmálans,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

SKILGREININGAR

I. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari tilskipun merkir „gervihnöttur“ gervihnött sem sendir á tíðnibilum sem samkvæmt fjarskiptalögnum eru frátekin fyrir merkjasendingar útvarps- og sjónvarpsstöðva til almennings eða frátekin fyrir lokuð punkt-í-punkt fjarskipti

tveggja stöðva. Í síðarnefnda tilvikinu verða þó aðstæður við einstaklingsmóttöku að vera sambærilegar við þær sem gilda í fyrirnefnda tilvikinu.

2. a) Í þessari tilskipun merkir „útsending til almennings um gervihnött“ að senda undir stjórn og á ábyrgð útvarps- eða sjónvarpsstöðvar dagskrármerki, sem eru ætluð almenningi, í órofinni keðju upp í gervihnött og niður á jörðu.

b) Útsending til almennings um gervihnött á sér eingöngu stað í því aðildarríki þar sem dagskrármerki eru send í órofinni útsendingarkeðju upp í gervihnött og niður á jörðu, undir stjórn og á ábyrgð útvarps- eða sjónvarpsstöðvar.

c) Ef dagskrármerkin eru rugluð er um útsendingu til almennings um gervihnött að ræða svo framarlega sem útvarps- eða sjónvarpsstöðin sér til þess eða samþykkir að almenningur geti afruglað útsendinguna.

d) Ef útsending til almennings um gervihnött á sér stað í ríki utan bandalagsins sem veitir ekki sambærilega vernd við þá sem kveðið er á um í II. kafla og

i. dagskrármerki eru send upp í gervihnött frá upptengistöð í aðildarríki er litið svo á að útsendingin hafi átt sér stað í því aðildarríki og unnt sé að neyta réttindanna sem kveðið er á um í II. kafla gagnvart þeim aðila sem rekur jarðstöðina; eða

ii. ekki er notuð upptengistöð í aðildarríki en útvarps- eða sjónvarpsstöð í aðildarríki hefur veitt umboð til útsendingar til almennings um gervihnött er litið svo á að útsendingin hafi átt sér stað í því aðildarríki þar sem höfuðstöðvar útvarps- eða sjónvarpsstöðvarinnar í bandalaginu eru og að unnt sé að neyta þeirra réttinda sem kveðið er á um í II. kafla gagnvart útvarps- eða sjónvarpsstöðinni.

3. Í þessari tilskipun merkir „endurvarp um kapal“ óbreytt og óstytt samtímaendurvarp til almennings um kapalkerfi eða örbylgjukerfi á upprunalegri útsendingu hljóðvarps- eða sjónvarpsefnis frá öðru aðildarríki, um þráð eða þráðlaust, þ.m.t. um gervihnött, sem er ætlað almenningi, óháð því hvernig rekstraraðili endurvarpsþjónustunnar nær dagskrármerkjum útvarpsfyrirtækisins til að endurvarpa þeim.

4. Í þessari tilskipun merkir „innheimtusamtök“ samtök sem gegna því meginhlutverki eða eitt af meginhlutverkum þeirra er að hafa eftirlit með höfundarrétti eða réttindum tengdum höfundarrétti eða sjá um að sækja hann.

5. Í þessari tilskipun er litið svo á að aðalleikstjóri kvikmyndaverks eða hljóð- og myndverks sé höfundur eða einn af höfundum þess. Aðildarríki geta sett reglur um að aðrir geti einnig talist vera höfundar verksins.

II. KAFLI

ÚTSENDING DAGSKRÁREFNIS UM GERVIHNÖTT

2. gr.

Útsendingarréttur

Aðildarríki skulu kveða á um einkarétt höfundar til að leyfa útsendingu til almennings um gervihnött á verki sem höfundar- réttur gildir um, samanber þó ákvæði þessa kafla.

3. gr.

Öflun útsendingarréttar

1. Aðildarríkin skulu tryggja að einungis sé unnt að afla leyfisins sem um getur í 2. gr. með samningi.

2. Aðildarríki getur kveðið á um að unnt sé að útvíkka heildarsamning innheimtusamtaka og útvarps- eða sjónvarpsstöðvar varðandi tiltekinn flokk verka svo hann nái til rétthafa sama flokks sem ekki eru skjólstæðingar innheimtusamtakanna, að því tilskildu að:

— útsending til almennings um gervihnött eigi sér stað á sama tíma og útsending frá sömu útvarps- eða sjónvarpsstöð á sér stað frá sendi á jörðu niðri, og

og

— rétthafi sem ekki er skjólstæðingur innheimtusamtaka hafi alltaf þann möguleika að útiloka að útvíkkun slíks heildarsamnings nái til verka hans og þann möguleika að beita rétti sínum annaðhvort einn eða með öðrum.

3. Ákvæði 2. mgr. gilda ekki um kvikmyndaverk, þar með talin verk sem eru búin til með svipaðri aðferð.

4. Ef löggjöf aðildarríkis kveður á um útvíkkun heildarsamnings í samræmi við ákvæði 2. mgr. skal það aðildarríki láta framkvæmdastjórnina vita hvaða útvarps- eða sjónvarpsstöðvar eiga rétt á að nýta sér þá löggjöf. Framkvæmdastjórnin birtir þessar upplýsingar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* (C-deild).

*4. gr.***Réttindi listfytjenda, framleiðenda hljóðritana og útvarps- og sjónvarpsstöðva**

1. Að því er útsendingar til almennings um gervihnött varðar ber að vernda réttindi listfytjenda, framleiðenda hljóðritana og útvarps- og sjónvarpsstöðva í samræmi við ákvæði 6., 7., 8. og 10. gr. tilskipunar 92/100/EBE.
2. Að því er 1. mgr. varðar tekur hugtakið „þráðlaus útsending“ í tilskipun 92/100/EBE til útsendinga til almennings um gervihnött.
3. Með tilliti til beitingu réttindanna sem um getur í 1. mgr. gilda ákvæði 7. mgr. 2. gr. og 12. gr. tilskipunar 92/100/EBE.

*5. gr.***Samband milli höfundarréttar og skyldra réttinda**

Sú vernd sem veitt er með réttindum sem eru skyld höfundarrétti samkvæmt þessari tilskipun skal ekki skerða höfundarréttarvernd á neinn hátt.

*6. gr.***Lágmarksvernd**

1. Aðildarríki geta kveðið á um víðtækari vernd fyrir handhafa réttinda tengdum höfundarrétti en krafist er í 8. gr. tilskipunar 92/100/EBE.
2. Við beitingu 1. mgr. skulu aðildarríkin fara eftir skilgreiningunum í 1. og 2. mgr. 1. gr.

*7. gr.***Bráðabirgðaákvæði**

1. Með hliðsjón af því hvenær réttindunum sem um getur í 1. mgr. 4. gr. þessarar tilskipunar er beitt skulu ákvæði 1., 2., 6. og 7. mgr. 13. gr. tilskipunar 92/100/EBE gilda. Ákvæði 4. og 5. mgr. 13. gr. í tilskipun 92/100/EBE gilda að breyttu breytanda.
2. Samningar um nýtingu verka og annars efnis sem nýtur verndar á grundvelli höfundarréttar, sem eru í gildi á þeim degi sem um getur í 1. mgr. 14. gr., falla undir ákvæði 1. gr. (2. mgr.) og 2. og 3. gr. frá 1. janúar 2000 ef þeir renna út eftir þann dag.
3. Ef alþjóðasamningur um sameiginlega framleiðslu, gerður fyrir þann dag sem um getur í 1. mgr. 14. gr., milli meðframleiðanda frá aðildarríki og eins eða fleiri meðframleiðanda frá öðrum aðildarríkjum eða þriðju löndum kveður sérstaklega á um hvernig nýtingarréttur skuli skiptast milli meðframleiðenda

eftir landsvæðum að því er varðar allar útsendingar til almennings, án þess að gera greinarmun á fyrirkomulagi sem gildir um útsendingar til almennings um gervihnött og ákvæðum sem gilda um aðrar útsendingar, og ef útsending til almennings á sameiginlegu framleiðslunni um gervihnött skerðir einkarétt, einkum að því er varðar tungumál, einhvers meðframleiðandans eða framsalshafa hans á tilteknu yfirráðasvæði er nauðsynlegt að fá fyrirfram samþykki handhafa þess einkaréttar, hvort sem um er að ræða meðframleiðanda eða framsalshafa, áður en einn af meðframleiðendunum eða framsalshafar veita leyfi til útsendingar til almennings um gervihnött.

III. KAFLI

RÉTTUR TIL ENDURVARPS UM KAPAL*8. gr.***Réttur til endurvarps um kapital**

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að tekið sé tillit til höfundarréttar og skyldra réttinda þegar dagskrárefni frá öðrum aðildarríkjum er endurvarpað um kapital á yfirráðasvæði þeirra og að slíkt endurvarp eigi sér stoð í samningum einstaklinga eða heildarsamningum milli handhafa höfundarréttar eða skyldra réttinda og dreifenda efnis um kapital.
2. Þrátt fyrir 1. mgr. geta aðildarríkin fram til 31. desember 1997 látið slík löggilt nýjaleyfi gilda áfram, ef þau eru í gildi 31. júlí 1991 eða innlend lög kveða sérstaklega á um að þau öðlist gildi þá.

*9. gr.***Réttur til endurvarps um kapital neytt**

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að einungis í gegnum innheimtusamtök sé unnt að neyta réttar sem handhafi höfundarréttar eða skyldra réttinda hefur til að veita eða synja dreifanda efnis um kapalkerfi um leyfi til endurvarps um kapital.
2. Hafi réttihafi ekki falið innheimtusamtökum að annast réttindi sín er litið svo á að innheimtusamtök er hafa eftirlit með réttindum í sama flokki hafi umboð til eftirlits með réttindum hans. Ef fleiri en ein innheimtusamtök hafa eftirlit með réttindum í þeim flokki skal réttihafi vera frjálst að velja hvert þeirra hefur umboð til að fara með réttindi hans. Réttihafi sem um getur í þessari málsgrein skal hafa sömu réttindi og skyldur sem leiðir af samningi milli dreifanda efnis um kapital og innheimtusamtaka, sem talið er að skuli hafa eftirlit með réttindum hans, og réttihafar sem hafa veitt þeim innheimtusamtökum umboð, og honum skal vera kleift að skírskota til

Þessara réttinda innan tiltekins frests, sem hlutaðeigandi aðildarríki ákvarðar, en hann skal ekki vera innan við þrjú ár frá þeim degi er verki hans eða öðru efni sem nýtur verndar er endurvarpað um kapal.

3. Aðildarríki getur kveðið á um að rétthafi sem heimilar fyrstu útsendingu á verki eða öðru vernduðu efni á yfirráðasvæði þess teljist vera samþykktur því að neyta ekki réttar síns til endurvarps um kapal sem einstaklingur, en neyta hans í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar.

10. gr.

Réttar útvarps- eða sjónvarpsstöðvar til endurvarps um kapal neytt

Aðildarríkin skulu sjá til þess að 9. gr. gildi ekki um réttindi sem útvarps- eða sjónvarpsstöð neytir að því er eigin útsendingar varðar, án tillits til þess hvort um hennar eigin réttindi er að ræða eða réttindi sem aðrir handhafar höfundarréttar og/eða skyldra réttinda hafa framselt.

11. gr.

Milligöngumenn

1. Hafi enginn samningur verið gerður um leyfi til endurvarps á útsendingu útvarps eða sjónvarps skulu aðildarríkin sjá til þess að hver aðili geti leitað eftir aðstoð eins eða fleiri milligöngumanna.

2. Hlutverk milligöngumanna skal vera að veita aðstoð í samningaviðræðum. Þeir geta einnig lagt tillögur fyrir samningsaðila.

3. Gert er ráð fyrir að allir aðilar hafi samþykkt tillögu samkvæmt 2. mgr. beri enginn þeirra fram andmæli gegn henni innan þriggja mánaða. Auglýsingu um tillögur og andmæli gegn þeim ber að tilkynna aðilum í samræmi við gildandi reglur um tilkynningu lagaskjala.

4. Við val á milligöngumönnum skal ganga úr skugga um að enginn vafi leiki á sjálfstæði þeirra og óhlutdrægni.

12. gr.

Komið í veg fyrir misnotkun samningsstöðu

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess með einkamálarétti eða stjórnsýslufyrirmælum, eftir því sem við á, að aðilar hefji og standi fyrir samningaviðræðum um leyfi til endurvarps um kapal eftir bestu vitund og komi ekki í veg fyrir eða teffi samningaviðræður án gildrar ástæðu.

2. Aðildarríki sem, á þeim degi sem um getur í 1. mgr. 14. gr., hefur á að skipa stofnun sem hefur umboð til að fara með á yfirráðasvæði þess mál þar sem rétti til endurvarps á dagskrárefni til almennings hefur verið hafnað án gildrar ástæðu, eða útvarps- eða sjónvarpsstöð hefur boðið með ósanngjörnum skilmálum, hefur rétt til að halda þeirri stofnun.

3. Ákvæði 2. málsgreinar gildir á átta ára aðlögunartímabili frá þeim degi sem um getur í 1. mgr. 14. gr.

IV. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

13. gr.

Sameiginleg gæsla réttinda

Tilskipun þessi er með fyrirvara um réttarreglur aðildarríkjanna um starfsemi innheimtusamtaka.

14. gr.

Lokaákvæði

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. janúar 1995. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. Eigi síðar en 1. janúar 2000 skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu um beitingu þessarar tilskipunar fyrir Evrópuþingið, ráðið og efnahags- og félagsmálanefndina og ef þurfa þykir gera frekari tillögur til að laga hana að framförum á sviði hljóð- og myndmiðlunar.

15. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 27. september 1993.

Fyrir hönd ráðsins,

R. URBAIN

forseti.